mattis tedda, nenda kui temma olli lubbanud, Kanaani-ma rahhopaika, kus temma ännis issa omma haudas hingas.

Pärrast Jakobi surma kartsid Josepi wennad, et ta ehk wahhest wöttaks neid wihhata, ja sedda kurja, mis naad temmale ollid teinud, kätte tassuda. Sepärrast ütlesid Josepile, et nende issa enne kui ta surri, käsknud tedda palluda, nende ülleastmist ja patto neile andeks anda. Josep ütles nende wasto: ärge kartke; sest teie mötlesite kül mo wasto kurja, agga Jummal mötles sedda heaks, et ta teeks nenda kui tännapääw on, ja paljo rahwast elluse jättaks.

Josep ellas pärrast issa surma liggi 60 aastat, ja jättis Egiptuse-rahwast ja omma issa järgmisi önne ja hea pölwe sisse.

Ärramöista ma ei tahha,
Omma Loja nöu ja tööd,
Waid ma püan jätta mahha,
Ilma pimmeduse ööd;
Sest mis Jummal teind ja teeb,
Ikka korda läind ja lääb.

---

15. Moses sünnib 1500 enne Kristust.

So silmad on mo ihho näinud, kui ta seggane alles olli, ja so ramatuse ollid need asjad köik kirjotud.
Laul. 139, 16.

Jakobi perrekond, mis temma Egiptusese wiis, olli 70 hinge arwata. Ni kaua kui Josep ellas, auustas neid iggaüks; agga kui temma silmad kinni läksid, jubba siis loud teist wisi hakkasid minnema. Egiptuse-ma pärris rahwas nurrisesid ja ütlesid: needsinnatsed wöera ma innimesed. ellawad siin uhkeste ja sureste, köigeparremad maad nende, ja alwemad meite käes; meie orjame ja teme ränka teggo, nemmad ellawad ulla; meie maksame kanget maksu, nemmad on sennest wabbad: tehko kunningas omma rahwale öigust, suntko neid ka, ja wötko omma maid öigusega rahwale jaggada. — Pandi siis Israeli rahwast teo ja maksu alla; nüüd tulli neile raske pölw. Kaks sadda aastat ollid nenda orjuses, agga mis